

**[Justitsministeren]**

Den praksis, der har dannet sig under forsøgsordningen, hvorefter samfundstjenestens absolutte kerneområde er berigelseskriminalitet, tænkes videreført. Der foreslås imidlertid ikke i straffeloven indsat begrænsninger med hensyn til, hvilke typer kriminalitet der kan udløse en dom til samfundstjeneste. Anvendelse af samfundstjeneste i sager om vold, røveri og narkotikaforbrydelser m.v. kan således komme på tale, men kun i særlige tilfælde.

Endvidere foreslås det, at der i forbindelse med betinget dom med vilkår om samfundstjeneste kan idømmes ubetinget frihedsstraf eller bøde efter straffelovens regler om strafdeling. Adgangen til at kombinere samfundstjeneste med en kortere ubetinget frihedsstraf kan efter forslaget endvidere komme på tale ved vilkårs-overtrædelser, eller såfremt samfundstjenestedommen skal tages op til revision på grund af sigtelse for kriminalitet begået før eller efter dommen til samfundstjeneste.

Lovforslaget indeholder endvidere en ny regel om tavshedspligt for ansatte i EF's statistiske kontor (Eurostat) til opfyldelse af EF-forordning om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger.

Bestemmelsen i straffelovens § 183 a, der i dag omfatter flykapring, foreslås udvidet til også at omfatte kapring af skibe. Samtidig foreslås det, at strafmaksimum for fly- og skibskapring fastsættes til fængsel indtil på livstid.

Endvidere indebærer lovforslaget en skærpelse af strafmaksimum for industrispionage, således at dette maksimum forhøjes fra fængsel indtil 2 år til fængsel indtil 4 år.

Endelig foreslås det, at normalstrafferammen for uagtsomt manddrab skærpes, og at der foretages nogle ændringer af mere teknisk karakter.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

**Taanquist (S):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring.*

(Lovforslag nr. L 77).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

**1) Spørgsmål til ministrene:****Formanden:**

Jeg skal meddele, at det under nr. 1 opførte spørgsmål, spm. nr. S 94, der er stillet af Kaj Poulsen (S) til statsministeren, efter aftale med spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

**Spm. nr. S 96****2) Til arbejdsministeren af:****Kaj Poulsen (S):**

»Hvad er baggrunden for, at ministeren ikke som lovet den 13. marts d.å. har søgt Folketingets Finansudvalg om en beskeden ekstra bevilling, for at handicappede, der indtil 1. oktober 1991 har fået bevilget hjælp til personlig assistance, kan opretholde denne hjælp og dermed fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet?«

**Skriftlig begrundelse**

I Folketingets spørgetid den 13. marts d.å. meddelte ministeren, at han ville søge Folketingets Finansudvalg om tilladelse til at bruge af statens midler til en videreførelse af forsøgsordningen om personlig assistance til handicappede i erhverv, således at de handicappede ikke erhvervsmæssigt blev stillet ringere i den periode, der måtte gå, indtil der kunne gennemføres en permanent ordning ved lov.

Handicappede og deres arbejdsgivere, der har gjort brug af ordningen, har naturligvis handlet efter ministerens meddelelse og er nu på baggrund af, at ministeren har stoppet for de lovede tilskud, kommet i en overordentlig vanskelig situation.

Det er derfor besynderligt, at ministeren ikke har sørget for, at hans eget løfte til de handicappede bliver indfriet.

Der henvises i øvrigt til begrundelsen for spørgsmål nr. S 288 fra 1990-91, 2. samling.

**Kaj Poulsen (S):**

Når jeg stiller dette spørgsmål, har det sin baggrund i, at personer, der har ydet personlig assistance til handicappede i erhverv, for at de handicappede kunne opretholde deres erhvervsaktive liv, her fra 1. oktober i mange til-